

Her maa jeg et Øjeblik vende mig fra det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds og til det ærede Medlem for Ælbeltøft (N. Neergaard). Jeg vil bede det ærede Medlem se under almindelige Linnedvarer. Derom have Væveriérne udtalt det Ønske, at Bomuldvarer og Linnedvarer for visse finere Varers Vedkommende skulle beskattes højere end for andre Varers Vedkommende. Denne Tankegang har faaet et Udtryk i en Ændring, som det ærede Medlem sikkert vil finde er heldig, nemlig at fine Duge og Servietter skulle have et Tillæg af 50 pCt. Her ere vi i Virkeligheden inde paa den rigtige Vej, ikke blot toldteknisk set, heller ikke blot i demokratisk Retning; men oven i Købet i Forhandlingsretning, hvis vi ville tage dette Hensyn. I det Øjeblik vi sætte en vis lav Grundsats paa den simple Vare, og man saa ved Traadtælling, ved Vejning eller paa anden Maade kan finde, hvad der er finere Varer og give dem et Procenttillæg, saa kunne vi derigennem ramme Varerne mere lige efter Værdi. Jeg er vis paa, at det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) vil finde, at Landstinget der er inde paa en god og rigtig Tanke, som bør forfølges videre: saa vidt muligt at sprænge Positionerne efter deres Værdi, saaledes at der kan blive mere Skat og maaske ogsaa mere Beskyttelse for de finere Varer, som slet ikke ere beskyttede.

Jeg vender mig her igen til den Industri, jeg er bedst kendt med. Der vil vistnok være god Grund til at opbygge og toldbeskytte en finere Industri og ikke blot holde os til en Industri for de raå og simple Varer — de ere allerede arbejdede frem og arbejdede ind —, men nu er der Grund til at tage fat paa de finere Varer. Det er i sig selv en Luksustold, og jeg gentager, selvom en Luksustold virker beskyttende, er det dog en Luksustold, og naar det ærede Medlem indrømmer, at det er nødvendigt at beskytte nogle Steder, maa han ikke kunne have saa meget imod, at Beskyttelsen bliver efter Værdi. Derfor er det Vejen, man skal gaa, og Landstinget har ogsaa gjort det under Uldvarer. Den gamle berømte Uldposition, som gav gode Indtægter og voldte meget Bryderi, er delt i 3 Positioner, hvoraf Nr. 162 er sat til 1 Kr. 40 Øre. Jeg tilstaar, at jeg synes i Virkeligheden, det er for lidt for en finere Vare. Hvorfor man ikke ligesaa godt har kunnet sætte den til 1 Kr. 50 Øre eller 1

Kr. 60 Øre, forstaar jeg ikke. Men i alt Fald vil jeg bede det ærede Medlem for Ælbeltøft lade Nr. 162 blive staaende i Landstingets Affattelse, for atter her er Vejen den at sætte den lave Grundsats for den simple Vare og, naar man kan finde den finere, at sprænge Positionen. Landstinget har her under Duge, Servietter og uldne Alenvarer gjort et Tilbud. Jeg tror, det er Vejen til Forhandling, og jeg tror, det er Vejen til Enighed, naar det ærede Medlem der vil strække sig.

Jeg skal nævne det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) et Par andre Lyspunkter. Traadfabrikken have indgivet et Andragende om 10 pCt. Værditold. Det ærede Medlem er jo en varm Ven af Værditold, og jeg maa da sikkert kunne gaa ud fra, at han hilser Værditoldens Indførelse paa dette Punkt med Glæde. Guld- og Sølvvarer har Landstinget foreslaaet sat op til 15 Kr. pr. Kilo. Det ærede Medlem kan ikke være nogen Ven af Forbruget af finere Guld- og Sølvvarer, jeg er overbevist om, at han finder et Lyspunkt deri, at de blive beskattede, bortset fra, at vor Guldmedekunst — jeg behøver bare at nævne Dragsted og andre — holdes, for at bruge Carl Jacobsens gamle Ord, i høj og hæderlig Stand. Muligvis vil det ærede Medlem med Hensyn til Tobaksindustrien — som jeg ikke skal komme ind paa, fordi andre, der have mere Kendskab dertil end jeg, ville tale derom — indrømme, at det er et Lyspunkt, at vi her komme bort fra Værditolden. Det ærede Medlem kan høre sine to politiske Meningsfæller i denne Sag, de ville sikkert kunne fortælle ham, at det er et Lyspunkt.

At Landstinget har foreslaaet Værditold paa elektriske Maskiner, maa det ærede Medlem ogsaa finde er et Lyspunkt. Lad mig kun bede det kommende Udvalg om en Ting: Der staar, at almindelige Maskiner skulle beskattes med 5 pCt. eller efter Vægt. Det er i Virkeligheden en fuldstændig meningsløs Ordning. Det vil sige, at de simple Maskiner blive fortoldede efter Værdien, som er ringe, medens de finere Maskiner blive fortoldede efter Vægten, som er ringe. Jeg tror, det vil være baade rimeligt og demokratisk, at alle Maskiner blive fortoldede efter Værdi og ingen efter Vægt. Et andet Punkt, hvor det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds ogsaa vil se et Lyspunkt, er under Træarbejder. De finere Trævarer ere i Lands-